

3 września 1980. Porozumienia Jastrzębskie

W momencie, kiedy zastrajkowały załogi I skich kopalń stało się jasne, że dni, a nawet godziny, ekipy Edwarda Gierka są policzone. "Solidarność" połączyła stoczniowców, górników, hutników. Tego ruchu już zdławić się nie dało... do 13 grudnia 1981 r.

Porozumienia Jastrzębskie, zawarte 3 września 1980 r. były trzecim po gdańskim i szczecińskim, dokumentem podpisanym przez władze PRL i strajkujących robotników.

Komisję Rządową w KWK "Manifest Lipcowy" reprezentował wicepremier Aleksander Kopecki, a Prezydium Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego jego przewodniczącym Jarosław Sienkiewicz.

Do 21 postulatów wysuniętych przez załogi strajkujących załóg zakładów na Wybrzeżu MKS w kopalni „Manifest Lipcowy”, obecnie to KWK "Borynia – Zofiówka" Jastrzębie (w strukturach JSW) dołączył m.in. podnoszenie wysokości zarobków w ścisłej relacji ze wzrostem kosztów utrzymania, wprowadzenie pułapu minimalnej i maksymalnej płacy, zniesienie czterobrygadowego systemu pracy w kopalniach oraz powołanie tzw. komisji mieszanej składającej się z przedstawicieli rządu i MKS, mającej za zadanie nadzorować realizację podpisanego porozumienia.

Pierwsze strajki na Górnym Śląsku wybuchły na początku sierpnia 1980 r. w Zakładzie Tworzyw Sztucznych Erg w Bieruniu i tarnogórskim Fazosie. Szybko zostały wygaszone.

W nocy z 27 na 28 sierpnia rozpoczął się strajk w kopalni „Manifest Lipcowy”. 29 sierpnia rozpoczęły się rozmowy między komisją rządową a MKS, gdy na Śląsku strajkowało ponad 50 zakładów pracy.